

BULÁNYI GYÖRGY

EGY CSALÁD INDULÁSA

(Nászmisén beszéd)

Szeretteim, Ignác és Erzsike, és a velük együtt örülni akaró többi Testvéreim és Nővéreim, mind, akik itt vagytok!

Testvérekéim, együtt örülünk most Veletek mi mindnyájan, akik el akarjuk fogadni Jézus ajándékát, azt az élő vizet, amely örök életre szökellő vízforrássá lesz bennünk. Mert ez a forrás – görögül „pégé” – tesz testvérré és nővérré bennünket egymás számára és formál közösséggé és tart együtt bennünket, sokszor szorosabban, mint a vérség köteléke. A nagyon jó testvérek együttes örömének láthatatlan sugaraival akarjuk most meleggé és teljessé tenni az örömtöket.

Az örömtöket, hogy végre megértétek, megértük azt a napot, amelytől kezdve úgy ölelhetitek át egymást teljes és egész valótokkal, hogy az Örök Szeretet bennetek levő Örök Lelket szökteti vágyódó szíveteket, karotokat egymás felé.

Ebben az órában a hála könnyeket is csalhat a szemünkbe, és nem emlékezünk többé a mögöttünk lévő út göröngyeire, mert tapasztaljuk: az Isten egyenesen ír görbe vonalakon...; mert tapasztaljuk: az Istent szeretőknak minden a javukra válik. El kellett hagynod, Testvérem, a másik utat, hogy szeplő, folt és ránc nélkülivé formálhassad ki magadban Zsikével együtt a szívedbe rakott isteni ajándékot, a szeretetet.

A felolvasott evangélium ezekkel a szavakkal végződött: „Azt bízom rátok (entellomai = megbízni, megrendelni, rábízni), hogy szeressétek egymást.” Az Isten reátok bízott valamit. Éppen kettőtökre. Feladatot kaptatok Tőle, amelyhez hasonlót más is kap, de amely a maga egyetlenségében csak a tiétek. Az Isten nem szériában dolgozik. Azt, aki és ami ti ketten egyenként vagytok, sehol a földön vagy túl azon meg nem találhatjuk. Ezt a soha nem volt és soha többé nem is lesz egyediségeteket, a kettőt egy megint csak sehol másutt fel nem lelhető sajátos eggyé tenni a Szentháromság mintájára – ez a ti megbízatásokat, amit az Istentől kaptatok. Mi pedig, testvéreitek, nővéreitek azért vagyunk itt, hogy Egyházunk és azon belüli bokrunk színe előtt legyünk tanú és pecsét, hogy ezt a megbízatást hivatalosan és ünnepélyesen és visszavonhatatlanul átvettétek. Életek végéig ezen a megbízatáson kell dolgoznotok.

Az Isten Országa csak családokból épülhet fel; és csak olyan családokból, amelyek maguk is egy darab Isten Országa.. Egy család akkor Isten Országa, ha megvalósul benne három célkitűzés. Két belső és egy külső. A külső célkitűzés abban áll, hogy keres a család maga mellé három-négy családot, hogy ami négy vagy öt, az a szeretet erejében megint csak eggyé legyen. De ezt a külső célkitűzést csak akkor kísérheti siker, ha logikai elsőbbséggel megvalósulnak a belső célkitűzések: a gyermekek egysége a szeretetben szüleikkel, valamint férj és feleség egysége ugyanabban a szeretetben. Férj és feleség eggyélevése a szeretetben – ez az első és az alapvető belső célkitűzés; és ennek megvalósulása az Isten Országa épületének legkisebb látható közösség-eleme. Az Isten Országa ugyanis olyan organizmus, amely azt, ami több, mindig és rendre eggyé varázsolja. Ez az „Országra” jellemző sajátos életfunkció; ez az

Istenből való élet legsajátosabb funkciója. Rólatok is mondta Jézus, hogy ketten lesztek egy; azaz az Isten Országá egyik legkisebb közösség-eleme. Ennek megvalósítása – az életet Istentől, Jézusunk által kapott megbízatása. Ennek teljesítésére kapjátok meg az Isten Lelkét; ennek teljesítésére részesedtek újból és újból a szentségek által az isteni természetből, a szeretetből. Ezért kapjátok meg újra és újra – felvevő képességek mértéke szerint – az Istent, az Isten léttartalmát, az agapé tou theou-t, tehát az Isten által birtokolt szeretet-léttartalmat... azért, hogy szeressetek. Szeressetek Isten gyermekeiként, hozzájuk illően és hozzájuk méltóan.

Nagyon fontos mindannyiunknak, hogy ezt a megbízatást sikerüljön jól teljesítenetek. Akármilyen sokan is élnek Isten egyházában – szociológiai értelemben – magányos emberek, a többség mégis – az ember természetéből folyóan – házasság életformában él. A többség életformájára vállalkozva a többség számára lehet a megbízatás-teljesítések közvetlenül nekik szólóan példa és iránymutatás.

A szeretet a jézusi cselekedetekben nyilvánul meg... és táplálkozik az Istennel való kommunikációból és kommunióból, a Vele való unióból. Hogy a kommunikációból (szentáldozásainkból) lesz-e unió (egyesülés), az a kommunikációnkon (beszélgetéseinkben) fordul. Hogyan beszélgetünk Istenünkkel – magányosok és házasságok egyaránt jól tudjuk – ezen fordul, bukik vagy áll a lelki életünk és nyomában a jézusi életünk is.

Hogyan kommunikál az Istennel az, aki nincsen egymaga, mert a kettő már egy lett bennük? Hogyan öleli az Istent az, aki magáévá és magává öleli társát? Mi a többségnek az útja Isten felé? Milyen a házasság lelkiélete? Nem a papi, a szerzetesi, hanem a házasság, a családi spiritualitás?

A három legnagyobb, a szívet leginkább megdobogtató örömforrás – a szerelem, a művészet és az imádság. Az elsőnek megléte vagy hiánya nem lehet közömbös az Istennel való kommunikáció szempontjából. Akkor sem lehet közömbös, ha férj vagy feleség magában imádkozik; még kevésbé akkor, ha egymás kezét fogva, egymást átölelve imádkoznak. Ahhoz, aki megtanította őket szeretni és egymást Öbenne átölelni.

A lelkiélet tudományát eddigelé magányosok írták; nagyobbára a magányosok kommunikációs élményei alapján. Mi vágyódunk arra a korra, szolgálni és megszűlni akarjuk azt a kort, amelyben Isten ügye ugyanúgy a házasságé is lesz, mint ma a magányosaké. Ezt a kort közelebb hozni, az is benne van abban a megbízatásban, amelynek átvételét ma ünnepeljük. Testvérem, elhagytad a magányosok útját, mely Isten felé vezet, s ráléptél a párosok útjára, amely Isten felé vezet. Isten egyenesen ír görbe vonalakra, s ha Te is és Zsike is úgy akarjátok, akkor semmi sem vész kárba abból, amit a magányosok útján tanultál és tapasztaltál.

Ne is menjen semmi se kárba. Te sohasem fordultál szembe szívedben Istennel és az Ő százszor szent vállalkozásával, az Egyházzal, amely számunkra a mindig készítenő, szépitendő Isten Országá. Csak egy magányos utat hagytál el, hogy Zsikével együtt párosan járhad ugyanacsak Jézusunk útját. Hát járd! Járjátok és világosodjatok! Mutassátok meg nekünk, testvéreiteknek, nővéreiteknek kommunikációtok tapasztalatait és szemetek ragyogását! Mutassátok meg életutakat majd az Érdem lakóknak; azoknak, akik a ti párosan utat-járásokat látva fognak majd érdeklődni örömtők és szépségek forrása, táplálója iránt és ti állatok lesznek majd új testvéreink és nővéreink.

Az a megbízatástok, hogy magatokba fogadjátok a szeretetet. Az a megbízatástok, hogy egyg  olelj tek, kölcsönösen  nmagatokk  olelj tek egymást. Az a megbízatástok, hogy  r m legyen a szemetekben.

Az a megbízatástok, hogy  r k életre szökellő v zforn s legyen az, amit id ig kaptatok, amit a következő percekben kaptok és kaptok majd végig egész életetek során J zusunkt l az   Egyházában. Az a megbízatástok, hogy az Isten ajándéka termékenyítő és messzire áradó s az  r k-életre szépen elfolyó v zforn s legyen bennetek. Ez a megbízatástok, hiszen ti is és mi is mindnyájan ahhoz a Jézushoz tartozunk, aki azt akarja, hogy legyetek és legyünk forrás, p g , amelyet   fakaszt fel Bennetek és bennünk is, mindnyájunkban, mindörökké. Teljes t tek tehát megbíz stokat!  gy legyen.  men.

1974

Megjelent: Kar csenyi Ajándék 1974, 2. kötet